

พระเจ้าของท่านทั้งหลายตรัสว่า “จงปลดปล่อยคนจน จงปลดปล่อยประชากรของเราเถิด จงปลดปล่อยคนยากจน จงปลดปล่อยคนยากจน จงร้องบอกเมืองนั้นว่า เวลาการเป็นทาสสิ้นสุดแล้ว ความผิดของเมืองนั้นได้รับการอภัย เมืองนั้นได้รับโทษจากพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นสองเท่าแล้ว เพราะบาปทั้งหมดของตน”

เสียงหนึ่งร้องว่า “จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าในถิ่นทุรกันดาร จงเปิดทางตรงในทุ่งเว้งว้างสำหรับพระเจ้าของเราเถิด จงมอบเขาทุกแห่งให้เต็ม จงปรับภูเขาและเนินเขาทุกแห่งให้เรียบ ที่ซรุระจะราบเสมอกัน ที่สูง ๆ ต่ำ ๆ จะราบเรียบ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงสำแดงพระสิริรุ่งโรจน์ให้ปรากฏ มนุษย์ทุกคนจะได้เห็นทั่วกัน เพราะพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ดังนี้”

เสียงหนึ่งกล่าวว่า “จงร้องซิ” ข้าพเจ้าตอบว่า “ข้าพเจ้าจะต้องร้องว่าอย่างไร” เสียงนั้นกล่าวว่า “มนุษย์ทุกคนเป็นเหมือนต้นหญ้า ความรุ่งเรืองทั้งหมดของเขาเป็นเหมือนดอกไม้ในทุ่ง เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบันดาลให้ลมพัดผ่าน หญ้าก็จะเหี่ยวแห้ง ดอกไม้ก็จะร่วงโรย แต่ที่เดียว ประชากรเป็นเหมือนต้นหญ้า หญ้าเหี่ยวแห้ง ดอกไม้ร่วงโรย แต่พระวาทะของพระเจ้าของเราคงอยู่ตลอดไป”

“ท่านผู้นำชาวติมัยังคีโยนเอ๋ย จงขึ้นไปบนภูเขาสูงเถิด ท่านผู้นำชาวติมัยังคีโยนเอ๋ย จงร้องตะโกนให้สุดเสียงเถิด จงร้องตะโกน อย่างกล้าเลย จงประกาศแก่เมืองต่าง ๆ แห่งแคว้นยูดาห์ว่า ‘พระเจ้าของท่านทรงอยู่ที่นี้’

ดูซิ องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาด้วยพระอานุภาพ พระกรของพระองค์ทรงอำนาจปกครอง ดูซิ รางวัลดุชชีอยู่ร่วมกับพระองค์ ประชากรที่ทรงกอบกู้ดินนาหน้าพระองค์ พระองค์ทรงเลี้ยงดูฝูงแกะของพระองค์เช่นคนเลี้ยงแกะ ทรงรวบรวมลูกแกะไว้ในอ้อมพระกร ทรงอุ้มไว้ในบัพติศมา และทรงนำแม่แกะอย่างทะนุถนอม”

พระวรสาร

มธ 18:12-14

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “ท่านทั้งหลายคิดอย่างไร ถ้าชายคนหนึ่งมีแกะอยู่ร้อยตัว แล้วแกะตัวหนึ่งบังเอิญหลงทาง เขาจะไม่ปล่อยแกะเก้าสิบเก้าตัวไว้บนภูเขา เพื่อค้นหาแกะตัวที่หลงไปหรือ เขาจะบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าเขาหาแกะตัวนั้นพบแล้ว เขาจะรู้สึกยินดีที่พบมัน มากกว่ายินดีในแกะเก้าสิบเก้าตัวที่ได้พบแล้ว

พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ก็เช่นกัน ไม่ทรงปรารถนาให้คนธรรมดา ๆ เหล่านี้แม้เพียงคนเดียวต้องพินาศไป”

พระเยซูเจ้าตรัสว่า พระเจ้าเป็นเจ้าเป็นเหมือนนายชุมพาบาลที่ดีที่ให้ความสำคัญแก่ทุกตัว คนที่ถูกมองว่าต่ำต้อยที่สุดในสังคมมีความสำคัญสำหรับพระองค์เท่าเทียมกับคนที่ได้รับการยกย่องในสังคม พระเยซูเจ้ามาบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อไถ่บาปมนุษย์ทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น ทั้งคนรวย คนจน ผิดๆ งามๆ อยู่ๆ ตัดสินคนอื่นด้วยมาตรฐานของเราเอง แต่ด้วยมาตรฐานของพระเจ้า

น.ดามาซัส ที่ 1
พระสันตะปาปา

สดด 96:1-3, 10-12, 13

ทำวัตรสวดเช้าที่ 2